

foreslåede bestemmelse er derimod, at valutakursændringer i skatteregnskabsvalutaen ikke påvirker opgørelsen af fortjeneste, gevinst, tab mv., idet opgørelsen foretages i den valgte fremmede valuta inden resultatet omregnes til dansk mønt.

Denne ændring af opgørelsen medfører, at en virksomheds valg af valuta i det skattemæssige årsregnskab kan have stor betydning for det skattemæssige resultat, blandt andet fordi de foreslåede regler indebærer, at virksomheden ikke skal medregne valutakurstab og -gevinst på transaktioner i den valgte skatteregnskabsvaluta. Det er følgelig nødvendigt at sikre, at der ikke skabes mulighed for at spekulere i valget af valuta. Arbejdsgruppen påpegede således også i sin rapport (Skatteministeriets rapport fra november 2003 om regnskabsaflæggelse i fremmed valuta), at en anmeldelsesordning er nødvendig for at sikre, at valget af valuta træffes ud fra forretningsmæssige overvejelser og ikke bæres af skattemæssige hensyn, hvilket i forhold til de gældende regler ville kunne blive særdeles provenubelastende for staten.

Det foreslås derfor, at det skal være en betingelse for at kunne foretage »engangsomregning«, at den skattepligtige inden begyndelsen af det første indkomstår, for hvilket der vælges en anden valuta end dansk mønt, har indgivet meddelelse til skattemyndigheden om, hvilken valuta der ønskes anvendt, samt om hvilken centralbanks kurs der ønskes anvendt ved omregningen af resultatet, jf. stk. 7.

I tilknytning til ovenstående foreslås det, at skattemyndigheden i særlige tilfælde kan dispensere fra fristen for anmeldelse, således at valg af skatteregnskabsvaluta gyldigt kan træffes efter indkomstårets begyndelse. Bemyndigelsen er primært tænkt anvendt i tilfælde, hvor det efter indkomstårets begyndelse bliver nødvendigt for en virksomhed at overgå til en ny regnskabsvaluta, f.eks. hvis virksomheden i henhold til de af Kommissionen godkendte internationale regnskabsstandarder, IAS/IFRS, har eller får pligt til at overgå til en anden funktionel valuta, i hvilket tilfælde bemyndigelsen ligeledes undtagelsesvis kan anvendes til at ændre et anmeldt valg af skatteregnskabsvaluta efter indkomstårets begyndelse. Bemyndigelsen er ligeledes tænkt anvendt i tilfælde, hvor et som udgangspunkt udenlandsk selskab eksempelvis i forbindelse med ligningen bliver anset for et selskab hjemmehørende i Danmark i medfør af selskabsskatteovens § 1, stk. 6. Der findes dog ikke at være grundlag for dispensation fra fristen, hvis anmeldelsen af skift af valuta indgives på et tidspunkt, hvor det skattemæssige resultat kendes, og hvor valutaskiftet indebærer en skattefordel i den periode, der allerede er

forløbet, medmindre der er tale om én af ovennævnte to situationer, hvor de faktiske forhold synes mere afgørende for valutaskiftet end en eventuel skattefordel.

Efter det foreslåede stk. 4 skal virksomheden anvende samme regnskabsvaluta som grundlag for det skattemæssige årsregnskab som for virksomhedens bogføring i øvrigt eller sørge for, at bogføringen indeholder oplysninger, som til enhver tid gør det muligt at omregne til den pågældende valuta.

Virksomheden forudsættes at bogføre i en valuta, som er relevant for virksomheden, og det skattemæssige årsregnskab udarbejdes derfor også i den relevante valuta. Virksomheden kan således ifølge bogføringslovgivningen kun skifte til bogføring i anden mønt i et igangværende regnskabsår, hvis denne anden mønt er blevet relevant. Dette gælder også ved skift til bogføring tilbage til danske kroner.

Hvis virksomheden har anmeldt eller fået dispensation til at anvende en bestemt valuta forudsættes det, at denne valuta anvendes i virksomhedens bogføring i hele indkomståret, og det forventes således, at hovedreglen bliver, at virksomhederne ligeledes bogfører i den valuta, som er valgt som grundlag for det skattemæssige årsregnskab. Men i de tilfælde, hvor det eventuelt bliver nødvendigt at skifte bogføringsvaluta i løbet af indkomståret, hvilket er muligt ifølge bogføringslovgivningen, skal den skattepligtige blot sørge for, at bogføringen indeholder oplysninger, som til enhver tid gør det muligt at omregne til den pågældende valuta.

En skattepligtig, der aflægger årsrapport efter International Accounting Standards (IAS) eller International Financial Reporting Standards (IFRS), kan alene vælge at udarbejde skattemæssigt årsregnskab i sin funktionelle valuta eller dansk mønt. Virksomheden kan således altid vælge at anvende danske kroner i det skattemæssige årsregnskab, selv om den funktionelle valuta måtte være en fremmed valuta.

Hvis en skattepligtig har udarbejdet det skattemæssige årsregnskab i én funktionel valuta og senere får fastlagt en anden funktionel valuta, skal der anmodes om tilladelse til at ændre valuta, jf. det foreslåede stk. 5.

Efter det foreslåede stk. 5 kan den skattepligtige for efterfølgende indkomstår vælge, at det skattemæssige årsregnskab skal udarbejdes i en anden valuta end den valuta, som hidtil har været lagt til grund. Bestemmelserne anvendes i tilfælde, hvor den skattepligtige i tidligere indkomstår har anvendt reglerne i stk. 3-14 men for fremtidige indkomstår ønsker at skifte valuta igen. I dette tilfælde skal der gives tilladelse af skattemyndigheden. Tilladelse gives, hvis det efter en konkret